

University : **Istanbul Kültür University**
Institute : **Institute Of Graduate Studies**
Department : **English Language and Literature**
Program : **English Language and Literature**
Supervisor : **Dr. Ayşegül Turan**
Degree Awarded and Date : **MA- July 2024**

ABSTRACT

THE FUNCTIONS AND VARIETIES OF POSTCOLONIAL SATIRE IN V.S NAIPAUL'S *THE MYSTIC MASSEUR*, HANIF KUREISHI'S *THE BUDDHA OF SUBURBIA*, AND NOVIOLET BULAWAYO'S *GLORY*

Berfin Özlem ERDEN

This thesis examines the various forms and functions satire fulfills in three different postcolonial novels. As a mode of writing, satire can offer unfiltered critique and take varying shapes and forms. With its openness to take different shapes or forms, satire lends itself easily to the purposes of postcolonial fiction. The various uses of satire in the chosen novels; namely V.S. Naipaul's *The Mystic Masseur*, Hanif Kureishi's *The Buddha of Suburbia*, and NoViolet Bulawayo's *Glory*, demonstrate that postcolonial satire is often characterized by the flexibility of both postcolonial condition and satire. The satirical elements of all these novels also remove the authorial expectations of a "postcolonial author" as satire is oppositional by nature, which parallels similar resistant attributes of postcolonial writing. Consequently, using satire allows these authors to make criticisms with regards to the postcolonial realities they know, from an ironic distance. The ironic distance allows these authors to freely criticize the postcolonial realities in question. Hence, all these novels can be regarded as products of the authors' personal reflections on these postcolonial realities. In *The Mystic Masseur*, Naipaul's employment of satire enables him to show his ambivalent point of view on his homeland, Trinidad. In *The Buddha of Suburbia*, the satire of the novel subverts the conventional expectations of a *Bildungsroman*. In *Glory*, Bulawayo makes use of satire's openness to capture the diverse voices of Jidada, a fictionalized version of her homeland of Zimbabwe. All these novels make critiques of these contexts through satirical ridicule, irony, parody, and exaggerations from clearly subjective perspectives. Moreover, these novels also question the performative nature of postcolonial state and identity politics. This aspect is a common thread in all three of the texts. Colonial mimicry is oftentimes similar to parody, and the novels illustrate this idea through the performative roles the characters take on. Through the analysis of the stylistic features of these novels, this thesis aims to show how the satire and the satirical elements of the chosen novels function as means to reveal the absence of truth behind these acts of performativity.

Key Words: Satire, Postcolonial, Performativity, Colonial Mimicry, Parody, Irony, V.S. Naipaul, *The Mystic Masseur*, Hanif Kureishi, *The Buddha of Suburbia*, NoViolet Bulawayo, *Glory*

Üniversite : İstanbul Kültür Üniversitesi
Enstitüsü : Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
Dalı : İngiliz Dili ve Edebiyatı
Programı : İngiliz Dili ve Edebiyatı
Tez Danışmanı : Dr. Ayşegül Turan
Tez Türü ve Tarihi : Yüksek Lisans- Temmuz 2024

ÖZET

POSTKOLONYAL HİCVİN V.S. NAIPAUL'UN *MİSTİK MASÖR (THE MYSTIC MASSSEUR)*, HANIF KUREISHI'NİN *VAROŞLARIN BUDASI (THE BUDDHA OF SUBURBIA)*, VE NOVIOLET BULAWAYO'NUN *GLORY* ROMANLARINDAKİ İŞLEVLERİ VE ÇEŞİTLİLİKLERİ

Berfin Özlem ERDEN

Bu tez hicvin üç farklı postkolonyal romanda yerine getirdiği form ve işlevleri incelemektedir. Bir yazın türü olarak, hiciv sansürsüz eleştiri sağlayabilir ve çeşitli biçimler alabilir. Bu uyum niteliğiyle, hiciv postkolonyal kurguların amaçlarına oldukça elverişlidir. Seçilen üç romanda; bunlar V.S. Naipaul'dan *Mistik Masör*, Hanif Kureishi'den *Varoşların Budası* ve NoViolet Bulawayo'dan *Glory* olmak üzere, hicvin çeşitli kullanımları, postkolonyal hicvin genellikle hem hicvin hem de postkolonyal koşulların getirdiği akışkanlıkla karakterize olduğunu göstermektedir. Aynı zamanda, bu romanların hicivsel elementleri bir “postkolonyal yazar” olmanın getirdiği beklentileri de ortadan kaldırmaktadır. Hicvin doğası gereği muhalif olması postkolonyal yazındaki benzer muhalif tutumlara paralellik oluşturmaktadır. Dolayısıyla, hiciv kullanımı bu yazarların tanıdıkları postkolonyal gerçeklikler hakkında ironik bir mesafeden eleştiriler yapmalarına izin vermektedir. Buldukları ironik uzaklık bu yazarların söz konusu postkolonyal gerçeklikleri özgürce eleştirmelerini sağlamaktadır. Bu nedenle, tüm bu romanlar yazarlarının bu postkolonyal gerçeklikler üstündeki kişisel izlenimleri olarak düşünülebilir. *Mistik Masör* 'de Naipaul'un hiciv kullanımı yazarın vatanı Trinidad üstüne olan çelişik bakış açısını gösterebilmesini sağlamaktadır. *Varoşların Budası*'nda romanın hicvi *Bildungsroman*'nın getirdiği klasik beklentileri yeniden yazmaktadır. *Glory*'de Bulawayo hicvin açıklığını kullanarak vatanı Zimbabwe'nin kurgusal versiyonu Jidada'nın çeşitli seslerini kaydetmektedir. Oldukça belirgin öznel bakış açılarıyla, tüm bu romanlar hicivsel taşlama, ironi, parodi ve mübalağalarla bu bağlamlar hakkında eleştirilerde bulunmaktadır. Ayrıca, bu üç metinde de postkolonyal devlet ve kimlik politikalarının performatif doğası da benzer bir nokta olarak sorgulanmaktadır. Kolonyal taklitçilik çoğu zaman parodiye benzerlik göstermektedir ve romanlar bu fikri karakterlerin üstlendiği performans gerektiren roller aracılığıyla ele almaktadır. Romanların biçimsel özelliklerinin analizi aracılığıyla, bu tez seçilen romanların hicvi ve hicivsel

elementlerinin bir araç olarak nasıl bu performatif eylemlerin arkasındaki gerçeğin yokluğunu ortaya koyduğunu göstermeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Hiciv, Postkolonyal, Performatif, Kolonyal Taklitçilik, Parodi, Ironi, V.S. Naipaul, *Mistik Masör*, Hanif Kureishi, *Varoşların Budası*, NoViolet Bulawayo, *Glory*